

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorum Qvoque Sacerdotum infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

Caput V. De remediis pro malis Sacerdotibus emendandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

ent, bonitatis ex mulierum assidua familiaritate diffunditur. *Ja*
 nta de porta Diaboli, porta inferni, via iniquitatis, scorpionis que di-
 loca percussio, & nocivum genus fallendi viro casto est fami-
 DE Elucida femina: cum proximat, stimulat: cum loquitur, in-
 imponit: cum tangit, vehementer exurit. Non damnamus
 sed castitatis denunciamus periculum. Nam sicut
 frequenter, posteaquam Clericus semel corpus suum amplexi-
 o meretricum exhibuerit, raro vel nunquam ad perfectam
 mulationem redit; omnes enim, qui perverso amore ve-
 Duntur, quanto diutius in cœno luxuriæ jacuerint, tanto dif-
 lictius ad sanitatem mentis revertuntur. Figit in corde hu-
 ano radices vitium fortiter inveteratum. *Quare danda,*
 quod S. Basiliius c. 4. in constit. est opera, ut quantum fieri
 possit, mulierum colloquia, congressusque fugiamus; sin id
 fieri non possit, in eo existendum est certè, ut quam rarissime
 illa fiant. Etenim, ut monet S. Cyprianus l. de
 Cleric. sunt aliqua necessitates, qua nos quoque pri-
 mario feminas videre compellant, ac etiam ipsa de vini o-
 portunitate vel precepti imperant efficaciam, ut visamus, ut sola-
 tumur, ut hortamenta vitalia salubriter intima-
 mus, nec tamen in his officijs minor cura agenda est pro
 moribus nostris, ut clarescant in nostra operatione indicia
 puritatis, severitas non desit, qua cum Clerico Feminam
 adstringere, ut ipsa consolationem nostram suscipiat
 tremore, & ita sentiat visitationis affectum ut Cle-
 ricam generetur.

CAPUT V.

DE REMEDIIS PRO MALIS
SACERDOTIBUS EMEN-
DANDIS.

Primum inter hæc Media locum merito obtinet *Voca-*
tionis sua seria, dignaque ponderatio & estimatio;
 videlicet, quemadmodum S. Bernardus Religiosis suis, ut
 vigorem & fervorem in studio perfectionis semper vividum
 conservarent, ante omnia suavit, ut semper vocationis suæ,
 S 2 memores

memores, seipfos alloquerentur, & quærent: *missi?* ita idipsum quoque Sacerdotes pro fervore in legatione retinendo faciant. Quod medium jam olim Trithemius Abbas Sacerdoti, ad quem Epistolam suam scripserat, sequentibus verbis suavit: *que te moneo, ex definitione nominis statum pensare conversationis. Etenim dicimur Clerici, quatenus rem Domini sumus specialiter electi. Interpretemur que vocabulum nominis, & intelligemus qualitates ceptæ honestatis. A clericos ergo Clerici in Domino dicuntur electi. Si nos igitur in sortem DEI vocati scimus, cur adhuc mundo militamus? ad quid in terrenarum hereditatem quarimus, qui DEVM se nunc centem hereditatem expectamus? Omnis ergo ut paulò infra concludit, *serua cor tuum*, ne te mundum avaritia demergat cupiditas, ne libidinis numerum tuum cum peccatoribus in canum luxuria ne superbia fastus te ad inferos sine fine cruciantem trahat. Cave, ne per hujus mundi curas a sorte DEI discedas, cave, ne in via contemptorum DEI pergas.*

II. Alterum medium *seria & continua divina vitio cum humili de proprijs viribus diffidentia* cum enim, ut ex toto hoc tractatu patet, arduum Sacerdotis Evangelici munus, & generosam omnium dinatarum cupiditatum victoriam requirat, meritos sapientissimi Salomonis consilium & exemplum tur, atque adeò cum eodem dicit: *Et ut scire, aliter non possem esse continens, nisi DEVS daret.* sum erat sapientia, scire, cujus esset hoc donum minimum, & deprecatus sum, & dixi ex totis precibus. Eccl. Sap. 8. Quod medium pariter iterum Trithemius 3. n. 12. suavit his verbis: *Noli in tua fortitudine re, noli tibi victoriam arrogare, sed spem tuam in adiutorio scito consistere; nemo enim castus virtutibus gratia enim DEI adjuva carnem vincit bonam. Oportet autem contra tentationes carnis sine intermissione orare ad Dominum, & dicere: Confige timores meos, à iudicijs enim tuis timui. Mox ergo infra, ut carnis libido spiritum oppugnare cõperit.*

suas ad calum cultor castitatis & dicat: Domine
 Christe, amator casti consilij, tu scilicet vires meas ad ve-
 rendum exiguas, adjuva infirmitatem meam, per ama-
 tionem passionem tuam. Credo in Domino, quoniam si orans
 devotione perstiterit, victoriam adversus carnem facie-
 re impetrabit. Ita sane S. Paulus expertus est, qui, cum
 Dominum suppliciter rogasset, ut tolleretur à se stimulum
 carnis, mox audivit: Sufficit tibi gratia mea. 2. Cor. 12.
 III. Tertium medium est frequens cum bonis & zelosis
 sacerdotibus conversatio; quod jam olim S. Ambrosius l. 1.
 c. 45, sequentibus verbis suavitè sequatur conversationis
 officio, ut adjungamur probatissimis quibusque seniori-
 bus; namque, ut aequalium usus dulcior, ita seniorum tutior est,
 Magisterio quodam & ductu vita colorat mores adole-
 rentium & velut murice probitatis inficit. Id quod ma-
 gis in Confessoriorum electione observandum, in qua, ut
 Author Epist. adventoriæ scribit, ingens momentum
 est positum; DEUS enim homines ad æternam salutem per-
 ducit; si itaque talem Ducem nanciscaris, aut de-
 geris, qui se depravatæ voluntati & libidini accommodet,
 neque morem gerat, nec delinquentem sæpius monere au-
 deat, nec idonea remedia præscribere nōrit, versatur profe-
 ctus salutis tuæ arduum negotium in summo periculo; hinc
 sequitur magna peccandi libertas, excussio timoris di-
 vine, & sub spe facilis veniæ, reditus ad projectum vomitum,
 augetur cæcitas mentis, & scandalum aliorum non le-
 viter nutritur, dum mulum à mulo scabi, & cæcum à cæco
 in perniciem vident.

IV. Quartum tandem remedium est, generosa & conti-
 nua suspensio, & inordinatarum suarum passionum victo-
 ria; nam, ut rectè pius Asceta pronuntiavit, tantum profi-
 cetur (in virtutis studio) quantum tibi vim intuleris. Ad
 hanc autem victoriam obtinendam non parùm conducet, &
 severo & frequenter ex una quidem parte terrenarum rerum
 aversitas, falsitas, brevis, turpitas, nocuum perpen-
 ditur; ex altera verò parte quàm omnia alia in spirituali-
 bus objectis & delectationibus reperiuntur, accuratè perpen-
 ditur; hinc enim fiet ut digna de rebus cælestibus æstimatio
 concipiatur; ex æstimatione desiderium fruendi oriatur; ex

fruitione fastidium terrenarum rerum sequatur; *namque Spiritu despicit omnis caro*, juxta commune hominum effatum. Unde plura postea alia impedimenta pericula & victoriam tolluntur; nam & nimia atque abjecta familiaritas tollitur, occasiones noxiæ devitantur, otium peritur, & cum hoc velut omnium vitiorum seminatio gravius peccandi pericula declinantur. Quem in re valde utiliter à nonnullis suaderet, ut tunc inchoat (dotij), rum frequentius deinceps Sacerdos quilibet Ignatij exercitijs extollat animum; in his quippe Moderationis & gustus rerum cælestium occasio copiosatur, atque adeò admiranda non rarò vitæ pervertit liorem & sanctiorem mutatio est subsequuta. Namque ter S. Gregorius l. 30. moral. dixit, *si carni, quod scindimus, mox in Spiritu, quod delectat, in venientia tentationi quippe anima si exterior evagatio claudat, visor accessus aperitur; nam quò extra se spargi per nam mens non potest, eò super se intendere per potest: quia & in altum crescere arbor cogitur, quos diffundi prohibetur; & cum rivos fontes fluentia surgere ad superiora provocamus.* Hinc de ii, eodem Doctore teste l. 29. mor. c. 11. qui ministeriis deservire officiis necessitate coguntur, semper ad cordis secreta refugiunt, ibique cogitationis cacumen ascendant, & legem quasi in mente psunt, dum postpositis tumultibus actionum temperationis suæ vertice superna voluntatù sententia perferuntur.

I. Ut ergo finem loquendi & adhortandi tandem mus omnes Sacerdotes saluberrimis Trichemij verbis quor, & adhortor: *Militia est vita hominù super Miles enim summi Regis es: non licet tibi agones serere. Bonus miles Regem suum, quocumque quitur. Vbi ergo est Rex tuus? in calo; cur illum queris? quid facis in terra, si miles es Regis? ipse enim dicit: qui mihi ministrat, me sequatur, ego sum, illic & minister meus erit.* Sequatur, non gressibus pedum, sed passionibus affectionum. Ergo, qui coronam immarcescibilem victoria expectas,

bonus miles IESU Christi: nulla terrena sollicitudinis
te, aggravet: nulla carnea voluptatis mentem illece-
rangat. Nihil enim Christi milite felicius: cui promit-
regna caelorum: nihil laboriosius, qui quotidie de vi-
periclitatur: nihil fortius, qui vincit diabolum: nihil
mucillius, qui a carne superatur. Non te domus avocet:
parentela impediatur: non caro constringat. Volo te sine
sollicitudine esse: ut liberè cogites, qua DEI sunt. Nudus
expeditus ad caelum vola: quia nudum te mater genuit:
dom terra suscipiet. Ama, quod non perdas: contemne,
tenere non pravales: quare, quò in aeternum feliciter
vivas. Ita vive: ut mori non timeas. Bona conscientia
rem non metuit: quia per illam se ad aeterna caelestis pa-
gaudia venturam esse cognoscit. Habes nunc, aman-
ne frater, quod à me postulasti: habes aliqualem bona
rationis formulam, cui imprimaris: habes sanctae
rationis normam, ad quam sedulo possis habere recur-
sum. Feci, quod potui: non quantum volui. De reliquo vi-
secundum Evangelium & constitutiones sanctorum Pa-
trum: in quibus omnis perfectionis Christiana
forma conspicitur.

S 4 INDEX